

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog u povodu zahtjeva V. k. Š. iz Š., P. T. 39, kojeg zastupa opunomoćenik A. B., odvjetnik u Š., S. R. 41, na sjednici dana 26. rujna 2014.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj zahtjeva podnio je Ustavnom sudu Republike Hrvatske (dalje: Ustavni sud) 6. prosinca 2012. zahtjev za ocjenu zakonitosti Pravilnika o organizaciji i radu arbitraže H. v. s. koji je donijela Skupština H. v. s. 19. svibnja 2002. i 16. prosinca 2007. (dalje: Pravilnik). Dopisom Ustavnog suda, broj: U-II-6169/2012 od 3. siječnja 2013., predmet je proslijeđen ovom Sudu na nadležno rješavanje.

Podnositelj u zahtjevu smatra kako Pravilnik nije suglasan sa Zakonom o sudovima jer su po tom zakonu za rješavanje sporova iz ugovora između kluba I lige i igrača starog 18 i više godina nadležni općinski sudovi, a ne arbitraža H. v. s. Nadalje smatra Pravilnik suprotnim članku 360. Zakona o obveznim odnosima prema kojem u slučaju neispunjenja ugovorne obveze stranka može raskinuti ugovor jednostavnim izjavom, ako raskid ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete. Poziva se na odredbe članka 3. i 117. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske i predlaže Sudu da ukine osporeni pravilnik u cijelosti. Postupajući po rješenju Suda, broj: Usoz-2/2013 od 7. srpnja 2014., dostavlja podnesak kojim obavještava Sud kako mu nijedna pojedinačna odluka Arbitražnog suda H. v. s. (odluke broj: 1/2012 od 15. rujna 2012., broj: 2/2012 od 20. rujna 2012. i broj: 3/2012 od 1. listopada 2012. dalje: Arbitražni sud) nije dostavljena po pravilima o osobnoj dostavi propisanim člankom 50. ZUS-a, zbog čega smatra kako zahtjev nije podnesen izvan propisanog roka.

Donositelj općeg akta, H. v. s. (dalje: HVS) iz Z., J. 5, u očitovanju na navode zahtjeva prije svega predlaže Sudu da zahtjev odbaci jer podnositelj zahtjeva ne navodi kojom je pojedinačnom odlukom koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njegovog prava ili pravnog interesa niti je dokazao da je zahtjev podnio u roku od 30 dana od dostave odluke. Navodi da su odluke Arbitražnog suda, broj: 1/2012 od 15. rujna 2012., broj: 2/2012 od 20. rujna 2012. i broj: 3/2012 od 1. listopada 2012., dostavljene podnositelju zahtjeva elektroničkim putem sukladno odredbi članka 10. Pravilnika. Ističe kako je osporeni opći akt i dalje na pravnoj snazi te navodi kako je V. k. Š. dobrovoljno pristupio HVS-u koji je dobrovoljna udruga, a pristupanjem u članstvo član prihvaća sve opće akte koje donosi skupština na temelju Statuta. Ukazuje kako iz članka 51. Registracijskog pravilnika HVS-a proizlazi da ugovorna strana može, ali i ne mora, pokrenuti arbitražni postupak za raskid ugovora pa se ne radi o tzv. prisilnoj arbitraži. Smatra kako ova odredba ne sprječava stranke da pokrenu redovni sudski postupak pred nadležnim sudom ako druga ugovorna strana ne ispunjava svoje obveze. Zaključuje kako osporeni opći akt nije u suprotnosti sa Zakonom o sudovima, Zakonom o obveznim odnosima ni sa Zakonom o arbitraži. Ukazuje kako je smisao i cilj arbitraže pred Arbitražnim sudom ubrzanje, pojednostavljenje i pojeftinjenje postupka raskida ugovora o međusobnim pravima i obvezama. Predlaže Sudu da zahtjev odbaci na temelju odredbe članka 85. stavka 1. točke 5. Zakona o upravnim sporovima, a podredno odbije.

Zahtjev nije osnovan.

Prije svega Sud otklanja kao neosnovan prigovor donositelja osporenog općeg akta kako nisu ispunjene pretpostavke za odlučivanje o zahtjevu propisane člankom 83. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12. – dalje: ZUS). Naime, podnositelj zahtjeva je Sudu

dostavio odluke Arbitražnog suda, broj: 1/2012 od 15. rujna 2012. kojom se raskida ugovor o utvrđivanju međusobnih prava i obveza od 1. kolovoza 2009. zaključen između T. S. i V. Š., odluku broj: 2/2012 od 20. rujna 2012. kojom se raskida ugovor o utvrđivanju međusobnih prava i obveza od 11. siječnja 2012. zaključen između I. J. i V. Š. i odluku broj: 3/2012. od 1. listopada 2012. kojom se raskida predugovor o međusobnim pravima i obvezama zaključen 1. rujna 2009. između D. Š. i V. Š. Prema tome, radi se o pojedinačnim odlukama koje se odnose na prava odnosno pravne interese podnositelja zahtjeva. Donositelj akta ni po pozivu Suda od 19. svibnja 2014. nije dokazao kada su navedene odluke dostavljene podnositelju zahtjeva, već je dostavio preslik ispisa elektroničke pošte kojom se odluke šalju podnositelju zahtjeva. Stoga Sud nije mogao otkloniti navod podnositelja da je zahtjev podnesen u roku pa je pristupio meritornoj ocjeni zakonitosti Pravilnika.

Osporenim pravilnikom uređuje se organizacija i rad arbitraže za postupanje po zahtjevima kluba ili igrača za raskid ugovora o međusobnim pravima i obvezama, izbor arbitara, osnivanje arbitraže, pokretanje arbitražnog postupka, arbitražni postupak, donošenje odluke i troškovi arbitražnog postupka.

Prema ocjeni Suda prigovorima u zahtjevu podnositelj nije doveo u sumnju zakonitost osporenog pravilnika kojim je reguliran postupak rješavanja sporova o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati (vezano uz raskid ugovora) pred Arbitražnim sudom.

Naime, na temelju odredbe članka 4. stavka 2. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/13.) odlučivanje o pojedinim pravnim stvarima iz sudskog djelokruga ugovorom se može povjeriti arbitražnim sudovima sukladno zakonu. Prema odredbi članka 3. stavka 1. Zakona o arbitraži (Narodne novine, broj 88/01.) stranke mogu ugovoriti domaću arbitražu za rješavanje sporova o pravima kojima mogu slobodno raspolagati.

Sukladno odredbi članka 18. stavka 1. Zakona o arbitraži ako to nije u protivnosti s odredbama ovoga Zakona, stranke se mogu sporazumjeti o pravilima postupka kojih će se arbitražni sud pridržavati ili tako da ih same odrede ili upućivanjem na određena pravila, zakon ili na drugi prikladan način.

Slijedi kako donositelj nije povrijedio zakon propisivanjem pravila postupka kojih se pridržava Arbitražni sud postupajući po zahtjevima kluba ili igrača za raskid ugovora o međusobnim pravima i obvezama, ako je za rješavanje tih sporova ugovorena arbitraža.

Odredbe članka 360. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05., 41/08. i 125/11.) na kojima podnositelj temelji zahtjev nisu od utjecaja na reguliranje postupka pred arbitražnim sudom, jer se osporenim pravilnikom ne određuje mjerodavno pravo kojim su regulirani učinci dvostranoobveznih ugovora (prava jedne strane kad druga strana ne ispuni svoju obvezu), već su samo propisana pravila postupka koji se pridržava arbitražni sud pri rješavanju sporova u slučaju ako je ugovorena arbitraža.

Zbog navedenog, Sud je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a zahtjev kao neosnovan odbio.

U Zagrebu 26. rujna 2014.